

Højesteretsagfører Kondrup, og det er ham, der paa Generalforsamlingen gennemfører, at der skal udstedes for 30 Mill. Kr. Reservefondsbeviser. Er det nu alligevel ikke interessant at se, at en af de nu mest aabenlyse Slyngelestrøger, som Svindleren Glückstadt nogen Sinde har ført igennem, det er Angrebet, Blodtapningen af Det Forenede Dampskibsselskab paa Generalforsamlingen i 1921? ... (Rode: Hvad gjorde Regeringen derimod?) ... Regeringen har aldeles ikke noget med det Spørgsmaal at gøre. Thi der er een Mand, som gør noget derimod. Det var daværende Direktør Cold. Den Gang Glückstadt paa denne Maade i Kraft af Besiddelsen af Aktiemajoriteten tappede Blodet ud af Det Forenede Dampskibsselskab, tappede de 30 Mill. Kr. ud af Selskabets Reservefond, var der een Mand, der satte sin Stilling ind derpaa og nedlagde sin Stilling som Direktør for Det Forenede Dampskibsselskab. Saa kan man sige: Ja, men hvorfor vilde Direktør Cold ikke sætte sin Stilling ind, da det drejede sig om Kravet om Udstedelsen af Friaktier? Det fremgaar ganske aabenlyst af Kommissionsberetningen, at Direktør Cold var imod Kravet om Udstedelsen af Friaktier, fordi man indenfor Bestyrelsen var klar over, at der kunde komme et Tidspunkt, da det vilde blive nødvendigt at udstede Friaktier, idet man tilsigtede at gennemføre en stor fuldt udarbejdet Nybygningsplan, og ved den Lejlighed ønskede man at benytte sig af Udstedelse af Friaktier. Derfor er det rigtigt, hvad Kommissionsberetningen gør opmærksom paa, at oprindelig var Direktør Cold ogsaa mod Udstedelse af Friaktier. Men han satte ikke sin Stilling ind derpaa — det er rigtigt —, og det synes jeg er ganske forklarligt, idet Udstedelse af Friaktier var en saa almindelig brugt Fremgangsmaade indenfor Industriselskaber, og en saadan Foranstaltning var alligevel ikke i den Grad en Aftapning af Det Forenede Dampskibsselskabs Reserver som det at gaa hen og angribe Reservebeholdningen, som netop skulde være til Brug, naar Nybygningsplanen skulde gennemføres. Saa kan man maaske sige: Ja, men gennem sin Administration har Direktør Cold som Direktør for Det Forenede Dampskibsselskab paaført Landmandsbanken Tab. Hvis man fremsætter den Paa-stand, maa den være bygget paa den Opfattelse, at de Søfartsselskaber, som Det Forenede Dampskibsselskab overtog under Direktør Colds Ledelse, køb-

tes til alt for høj Pris. Det er en Antagelse af den Vurdering, som Kommissionen har anstillet. Men man bør derved huske paa, at Kommissionen ved sin Vurdering gaar ud fra en Tonnagepris af 200 Kr. pr. Ton, og jeg tror dog, at Folk, der har en lille Smule Forretningsforstand, maa indrømme, at det var en ganske urimelig Pris at lægge til Grund, naar det samtidig oplyses, at ny Tonnage, der var i Bestilling, skulde betales med 1400 Kr. pr. Ton. Tager man dette i Betragtning, maa man indrømme, at det er et ganske urimeligt Grundlag at foretage sin Vurdering paa. Naar da det ærede Medlem Hr. Rode paastaar, at Direktør Cold som Leder af Det Forenede Dampskibsselskab er en af dem, der har paaført Landmandsbanken de største Tab, saa gør jeg opmærksom paa, at det er det omvendte, der er Tilfældet, idet det var Landmandsbanken, der paa en slyngeagtig, snedig og lumsk Maade tappede 30 Mill. Kr. ud af Det Forenede Dampskibsselskabs Kasse.

Formanden: Det ærede Medlem bruger Udtryk, der forekommer mig for stærke. Selv om de er anvendt om en Mand, som, hvis han havde levet, vel nok var blevet idømt Straf, vil jeg dog ønske, at det ærede Medlem undlader her i Tinget at benytte slige Udtryk.

Stengaard-Kirkegaard: Jeg bøjer mig selvfølgelig for Formandens Afgørelse, jeg havde den Opfattelse, at det Udtryk, jeg brugte, var et Udtryk, der fuldt ud dækkede, hvad der var passeret.

Saa er der endelig den Beskyldning, man rejser mod den nuværende Udenrigsminister, at han har spekuleret. Det er en aabenlys Sag, at Direktør Cold har baade købt og solgt Aktier, men jeg tror alligevel, at naar man baade i Pressen og ogsaa herinde vil give det Udseende af at være noget uhæderligt, er man i Virkeligheden inde paa en Betragtning, der kun burde findes hos gamle Koner. (*Vilhelm Rasmussen:* Direktør Clausen.) Ja, Direktør Clausen er nu ikke for mig nogen afgørende Kapacitet. Det er muligt, at der er ærede Medlemmer, som bøjer sig for den Visdom, som findes hos Hr. Direktør C. C. Clausen. Min Opfattelse er tværtimod den, at det kan være lige saa hæderlig en Sag at købe og sælge Aktier, som det kan være at købe og sælge Kreditforeningsobligationer eller købe og sælge en hvilken som helst anden Vare. Det er min Opfattelse, og det tror jeg